

Vekâlet Ücretinin Aidiyeti

Coşkun Türkmen*

Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu (HUMK) madde 423 uyarınca *Davanın ehemmiyetine göre kanunu mucibince takdir olunacak vekil ücretleri* yargılama giderlerindedir. 417 inci maddeye göre ise vekâlet ücretinin haksız çıkan taraftan alınarak haklı çıkan tarafa verilmesine hükmlenir. Bu maddeye göre haksız olan taraftan alınacak vekâlet ücretinin kim tarafından, nasıl belirleneceği 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 168 inci maddesinde, bu ücretin kime ait olacağı ise Avukatlık Kanunu 164 üncü maddede düzenlenmiş olup, 4667 sayılı yasa ile 164.maddede değişiklik yapılmıştır.

Buna göre;

“Avukatlık ücreti, avukatın hukuki yardımının karşılığı olan meblağı veya değeri ifade eder.(164/1) (...)

Dava sonunda, kararla tarifeye dayanılarak karşı tarafa yüklenecek vekâlet ücreti avukata aittir. Bu ücret, iş sahibinin borcu nedeniyle takas ve mahsup edilemez, haczedilemez.(164/5)”

Değişiklikten önce vekalet ücretinin aidiyeti konusunda bir sıkıntı yaşanmazken değişiklikten sonra, Yargıtay uygulamalarına bakıldığında vekalet ücretinin; **“avukata değil vekil edene ait olduğu”** görüşü benimsenmiştir. Gerekçe olarak ise vekalet ücretinin yargılama giderlerinden olduğu, yargılama ve hükmün ancak taraflar hakkında verilebileceği, değişikliğin Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunundaki düzenlemeyi değiştirmedeği, söz konusu düzenlemenin hükmü kuran mahkemeye değil vekil ile vekil edene yönelik bir kural olduğu, özgürlüğü çerçevesinde konunun değerlendirilebileceği ifade edilmiştir.

Nitekim; Yargıtay 4.Hukuk Dairesi 14.04.2004 2003/15344E ,2004/4917 K sayılı ilamında;

“Yargılama ve hüküm ancak davanın tarafları hakkında verilebilir. Yargılama giderleri de hükmün sonuçlarına göre yanların sorumlulukları ile ilgili bulunduğundan, hüküm ile birlikte karara bağlanması gerekir. (29.05.1957 tarih ve 4/16 sayılı İBK) Bu bağlamda, yargılama giderleri aleyhine hüküm verilen tarafa yükletilir ve vekalet ücreti de yargılama giderlerindedir. (HUMK m.417/1, m.423/b.6)

Diğer yandan 4667 sayılı yasa m.77 hükmü ile değişik 1136 sayılı Avukatlık yasasının m.164/son maddesindeki düzenlemede; dava sonunda karar ile tarifeyle dayalı olarak karşı tarafa yüklenecek vekalet ücretinin avukata ait olacağı belirtildiği gibi; bu hükmü koşut bir düzenlemede Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinde “yargı yerlerince avukata ait olmak üzere karşı tarafa yükletilecek vekalet ücreti” biçiminde yer almıştır.

Yukarıda açıklandığı üzere gerek Avukatlık Yasası ve gerekse de yasaya dayalı olarak hazırlanan Avukatlık Asgari Ücret tarifesinde yer alan düzenlemeler; Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun davanın taraflarına ve hükmün kimlere yönelik olarak kurulacağına ilişkin hükümlerini kaldırıcı ve değiştirici nitelikte değildir. Aksine, hükmün ve ayrıntısı niteliğindeki yargılama giderlerinin ve bu bağlamda vekalet ücretinin davanın tarafları hakkında kurulması gerekir. Avukatlık Yasasındaki vekalet ücreti avukata aittir biçimindeki düzenleme hükmü kuran mahkemeye değil, vekil ile vekil edene yönelik bir kuraldır. Bu yorum ile varılan sonuç aynı maddedeki bu ücret iş sahibinin borcu nedeniyle takas ve mahsup edilmez, haczedilemez biçimindeki düzenleme ile de doğrulanmaktadır.

Açıklanan nedenlerle taraf sıfatı bulunmayan vekil

* Avukat, Ankara Barosu

yararına vekalet ücretine hükmedilmesi doğru görülmemiştir.”

Yargıtay Ceza Genel Kurulu ise farklı gerekçelerle de olsa aynı sonuca ulaşmıştır;

“...Ceza Genel Kurulumuzun 20.10.1975 gün ve 250-256 sayılı kararında, avukatlık ücretinin vekil olan avukat lehine değil, asil adına hükmedilmesi gerektiği belirtilmiş olup, gerek hukuk dairelerinin gerekse Yargıtay Ceza Dairelerinin bu doğrultudaki uygulamaları istikrarlı biçimde süre gelmiştir.

Ancak, Avukatlık Yasasında 4667 sayılı yasa ile yapılan yeni düzenleme sonrasında, karşı tarafa dava sonunda yargılama gideri olarak yüklenecek avukatlık ücretinin vekile mi yoksa müvekkile mi hükmedilmesi gerektiği sorunu çeşitli yargısal kararlarda tartışılmaya başlanılmıştır.

Avukatlık Yasasının 164.maddesinin son fıkrası 4667 sayılı yasa ile değiştirilmeden önce “Avukat ile iş sahibi arasında aksine yazılı sözleşme bulunmadıkça tarifeye dayanılarak karşı tarafa yüklenecek avukatlık ücreti avukata aittir.” Hükümünü taşımakta iken, bu hüküm 4667sayılı yasa ile; “dava sonunda kararla tarifeye dayanılarak karşı tarafa yüklenecek vekalet ücreti avukata aittir. Bu ücret iş sahibinin borcu nedeniyle takas ve mahsup edilemez, haczedilemez.” Şeklinde değiştirilmiştir.

Görüleceği üzere ,gerek önceki gerekse de sonraki yasa metinlerinde karşı tarafa yüklenecek ücretin kimin adına hükmedileceğine ilişkin açık bir belirlemeye yer verilmemiştir. Her iki düzenleme vekil ile müvekkil arasında çıkacak ücret uyuşmazlıklarının çözümlenmesine ilişkin bulunmaktadır.4667 sayılı yasa ile Avukatlık Yasasının 163.maddesi değiştirilerek avukat ile iş sahibi arasındaki avukatlık sözleşmesinin yazılı olması şartı kaldırıldığından, buna paralel olarak 164.madde de değişiklik yaparak aksine yazılı sözleşme bulunmaması koşulu madde metninden çıkartılmıştır. Esasen sözleşme özgürlüğü prensibi uyarınca iş sahibi ile avukat isterlerse karşı tarafa yüklenecek vekalet ücretinin iş sahibine ait olacağına ilişkin sözleşme de yapabilirler. Böyle bir sözleşmeyi yasaklayan herhangi bir yasal düzenlemede mevcut değildir. O halde salt bu değişiklik nedeniyle gider olarak karşı tarafa yüklenecek olan avukatlık ücretinin vekil lehine hükmedilmesi gerektiğini söylemek mümkün değildir.

Diğer yandan karşı tarafa yüklenecek ücretin avukata değil iş sahibi müvekkile hükmedilmesi gerektiğini gösteren bir başka husus 164/son maddenin ikinci cümlesinde yer alan “Bu ücret iş sahibinin borcu nedeniyle takas ve mahsup edilemez, haczedilemez” hükmüdür. Şayet karşı tarafa yüklenecek olan vekalet ücreti avukat adına hükmedilecek ise bu ücretin zaten iş sahibinin borcu nedeniyle takas ve mahsup edilmesi ya da haczedilmesi mümkün değildir. Aksi bir yorum bizi yasa koyucunun 164.maddesinin son fıkrasına ikinci cümleyi boş yere koyduğu sonucuna götürür.

..

4667 sayılı yasa ile Avukatlık Yasasının 164/son maddesinde gerçekleştirilen değişikliğin, yargılama giderlerinden sayılan ve dava sonunda tarife uyarınca karşı tarafa yüklenecek olan avukatlık ücretinin, vekil lehine değil, ceza davasında taraf olan ve kendilerini vekille temsil ettiren katılan, şahsi davacı veya sanık lehine hükmedilmesi gerektiği yolunda önceki kararlar ve istikrarlı uygulamadan dönülmesini gerektirmemektedir.”¹

Yargıtay ‘ın bu görüşüne aşağıda sıralayacağımız nedenlerle iştirak etmiyoruz.

1-Söz konusu 4667 sayılı değişikliğin gerekçesi incelendiğinde, 164.madde ile ilgili olarak; “Avukatlık ücretine ilişkin hükümler yeniden düzenlenmiştir.”²İfadesi yer almaktadır.

Yasalar lafzı ve ruhu ile bir bütündür. Eğer yasanın gerçekleştirmek istediği amaç belli ise yoruma başvurulamaz. Söz konusu değişikliğin avukatlık yasasında avukatlar lehine pek çok düzenleme yaptığı göz önüne alınırsa, 164.madde ile vekâlet ücretinin aidiyeti konusunda vekil edene yönelik bir sonuç çıkarılması yasanın amacı ile bağdaşmamaktadır.

2-İzmir 4.Ağır Ceza Mahkemesi ve Çine Asliye Ceza Mahkemesi tarafından 164 üncü maddenin son fıkrasındaki avukata aittir tümcesinin Anayasanın 2,5 ve 36 maddelerine aykırılığı ileri sürülmüştür.

Anayasa Mahkemesi her iki başvuruyu da aynı gerekçe ile ret etmiştir.

“İtiraz konusu kural ile dava sonunda tarifeye daya-

1 (14.06.2005 tarih ve 2005/1-66 E, 2005/66 K. Sayılı ilamı)
2 www.tbmm.gov.tr –Avukatlık Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı Gerekçesi

nılarak karşı tarafa yüklenecek vekalet ücretinin avukata ait olacağı öngörülmüştür. Böylece taraflar arasında ücret kararlaştırılmadığı durumlarda, avukatın sunduğu hizmetin karşılıksız kalmamasını sağlama ve vekil ile müvekkil arasında çıkacak ücret uyumsuzluklarına engel olma amacı güdülmüştür....Avukatların hukuksal bilgi ve tecrübelerinden yararlanma hak arama ve savunmada başvurulacak meşru yol ve vasıtaların başında gelir. Vekalet ücreti, savunma hakkının en önemli parçası olan hukuki danışmanlık görevinin, konunun uzmanı hukukçular tarafından yapılmasının doğal bir sonucudur. Avukatların mesleklerini serbestçe ve herhangi bir kaygı olmadan yapabilmeleri için yaptıkları hizmetin karşılığı olan makul bir ücret almaları gerekir. Avukatla yapılacak sözleşmede ücret kararlaştırılırken, dava sonunda karşı tarafa yüklenecek avukatlık ücretinin gözetilmesi engellenmediğinden, itiraz konusu kurala hak arama özgürlüğünün kullanılmasının zorlaştırıldığından ya da itiraz konusu kuralın adalet anlayışına aykırı olduğundan söz edilemez.”³

3-Yargıtay kararlarında HUMK 423. maddesinde ifadesini bulan vekalet ücretinin yargılama giderlerinden olduğu ve yargılama giderlerinin ancak taraflar hakkında verilebileceği gerekçe olarak gösterilmektedir.

Farklı zamanlarda yapılan kanuni düzenlemelerin birbirine aykırı hükümler içermesi halinde kanun koyucunun iradesinin sonraki kanun uygulaması yönünde olduğu kabul edilmelidir. Aksi görüşün kabulü halinde kanun koyucunun uygulanmamak için kanun çıkardığı gibi mantık dışı bir sonuç ortaya çıkmış olacaktır. Sonraki kanun ile evvelki kanun arasında birbirine aykırılık mevcut olduğu takdirde, sonraki kanun bu hususta açık bir kayıt ihtiva etmese bile evvelki kanun yürürlükten kaldırılmış sayılır.

Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 2.4.2003 tarih ve 2003/6-253 2003/270 sayılı kararında;

“...Üzerinde durulması gereken diğer konu, çatışan yasa hükümleri varsa nasıl bir yol izlenmesi gerektiği hususudur. Bu konuda ikili bir ayırım yapılması gereklidir. İlk olarak açıkça kaldırılmamış iki yasa arasında çatışma olması halidir. Yasaların genel yada özel nitelikli yasa olmasına göre konu ayrılır.

İki genel yada iki özel yasa karşılaştırıldığında yani bunların bütün hükümleri birbiriyle çatıştığı takdirde ana kural yeni yasanın eski yasaya üstün tutulmasıdır. Bir genel yasa ile bir özel yasa karşılaşılabılır. Bu takdirde sonra çıkan yasa özel nitelikli yasa ise bu özel yasa üstün tutulur.”

Dolayısıyla Avukatlık Kanunu hükümlerinin hem sonra yürürlüğe girmesi hem de özel yasa olması nedeniyle HUMK da ki düzenlemeye göre önceliğinin olması gerekir.

4-Yargıtay kararlarında Yargıtay İçtihadı Birleştirme Genel Kurulunun 29.05.1957 tarih ve 1957/4-16 E,K sayılı kararı gerekçe gösterilmektedir. Söz konusu kararda;

“...Hukuk davalarında hasma tahmili gereken ve muhakeme masraflarından madut bulunan vekalet ücretine diğer muhakeme masrafları gibi mutlak suretle talep olunmaksızın resen hükmedilmesi icap ettiğine ve bu gibi hasma yükletilmesi iktiza eden vekalet ücreti taleplerinin ayrı bir dava konusu yapılmasına cevaz bulunmadığına..” karar verilmiştir.

Bu karar avukatlık ücretinin yargılama gideri olduğuna yönelik olabilir, ancak vekalet ücretinin aidiyetine yönelik bir izahat getirmemektedir.

5-164 üncü maddede yer alan değişiklikte, maddenin değişiklik öncesi yer alan taraflar arasında aksine yapılmış yazılı sözleşme olanağı ortadan kaldırılmış, avukatlık ücretinin mülkiyetinin sadece avukata ait olduğu belirtilmiştir.

Maddenin yeni halindeki düzenlemenin “emredici” mi yoksa “düzenleyici” mi nitelikte olduğu doktrinde tartışmalıdır.

Güner’e göre⁴ “Değişiklikten önceki madde metninde aksi kararlaştırılmadıkça söz konusu avukatlık ücreti avukata ait sayılıyordu. Yani tarafların özgür iradelerine bırakılmış durumda idi. Ortada tamamlayıcı bir hukuk kuralı bulunuyordu. Ancak şimdi bu konuda tarafların iradesi ortadan kalkmış, doğrudan avukata aidiyeti kabul edilmiştir. Bu düşünceden hareketle bunun avukatlık veya ücret sözleşmeleriyle aksi kararlaştırılmayacak bir düzenleme olduğuna karar verebiliriz.” Görüşündedir.

³ Anayasa Mahkemesinin 03/03/2004 2004/8-28 E,K, 03/03/2004 tarih ve 2002/126E,2004/27 K. Sayılı kararı

⁴ S.GÜNER Avukatlık Hukuku

Aydın ise;⁵ 4667 sayılı yasa ile yapılan değişiklikten sonra, bu ücretin avukata ait olacağı hükme bağlanmıştır. Ancak bu düzenleme ile iş sahibi ile taraflar arasında aksine sözleşme yapılması yasaklanmamıştır. Özel hukukta asıl olan sözleşme özgürlüğü olduğundan ve kanun ile bu yönde yapılacak sözleşmeler açıkça yasaklanmış bulunmadığından, iş sahibi ile avukat arasındaki sözleşme ile karşı tarafa yüklenecek ücretin tümünün veya bir kısmının iş sahibine ait olacağı yönünde sözleşme yapabilecekleri...” görüşündedir.

Küzeci-Vuraldoğan ise⁶ ; *Aksi yönde sözleşme yapılmasını açıkça yasaklayan bir madde olmasa da, hükmün yazılış biçimi ve yorum teknikleriyle o maddenin emredici bir norm olduğu sonucuna varmak mümkündür.*” Görüşünü taşımaktadır.

Burada hemen belirtmek gerekir ki Yargıtay söz konusu düzenlemenin emredici değil, düzenleyici norm olduğu kanısındadır.

Borçlar Kanunumuza göre, taraflar emredici hukuk kurallarına, ahlaka, kamu düzenine yahut kişilik haklarına aykırı olmamak şartıyla sözleşmenin içeriğini hür iradeleri ile kararlaştırabilirler. Emredici hukuk kuralları ise genel ahlaki, kamu düzenini kişilik haklarını koruyan kurallardır.

1136 sayılı Kanunun birinci maddesine göre ,*avukatlık bir kamu hizmetidir.* Kamu hizmetinin söz konusu olduğu durumların, kamu düzenine ilişkin olmadığı iddia edilemeyeceğine göre söz konusu düzenlemenin emredici bir düzenleme olduğu sonucu ortaya çıkmaktadır.

6- 164.maddenin son cümlesi, *“Bu ücret iş sahibinin borcu nedeniyle takas ve mahsup edilemez, haczedilemez”* düzenlemesi de bu konu bağlamında ayrıca tartışmalara neden olmuştur.

Aydın’a göre; *“Eğer vekalet ücretinin söylendiği gibi, avukat lehine hükmedilmesi gerekseydi, bu ücretin zaten iş sahibinin borcu nedeniyle takas ve mahsup edilmesi veya haczedilmesi düşünülemezdi.”*

Burcuoğlu ise;⁷ *“vekalet ücreti vekil eden iş sahibine*

ait olsaydı, iş sahibinin bu alacağı hiç kuşkusuz borcu nedeniyle takasa konu olabilecektir” görüşündedir.

Borçlar Kanunumuza göre takas; birbirine karşı aynı cinsten edimleri borçlanan tarafları, bu karşılıklı borçları fiilen ödemek külfetinden kurtaran bir yoldur. Takasın gerçekleşebilmesi için karşılıklı alacakların varlığı ve bu alacakların aynı mahiyet ve nitelikte olmaları gerekir.⁸

Yargıtay 12.Hukuk Dairesi 27.02.2004 tarih ve 2003/27462-4321 E,K sayılı ilamında; *“Avukatlık ücreti, taraflar lehine hükmedilmiş olsa dahi, müvekkilin borcundan dolayı karşı tarafça takas ve mahsup edilemeyeceğine”* karar vermiştir.

Yine aynı dairenin 23.01.2004 tarih ve 23420-1130E,K sayılı kararı da aynı doğrultudadır.

Öte yandan vekalet ücreti tarafa ait ise; her halükarda feragat edilebilmesi de gerekir. Ancak Yargıtay 12.Hukuk Dairesi 07.04.2003 tarih ve 3370 E, 7525 K sayılı ilamıyla; *asilin avukatına ait vekalet ücretinden feragat etmesinin 164.madde kapsamında hüküm ifade etmeyeceğine* karar vermiştir.

7-Avukatın Hapis Hakkı ve Avukatlık Ücretinin Rüçhanlı Bulunması başlığını taşıyan 166 ıncı maddenin 3 üncü fıkrası;

“Bir ilamın cebri icra yoluyla infazına girildiğinde, icra dairesi, takip talebinde bulunan tarafın, ilamda adı yazılı olan avukatına, icra emri ile aynı zamanda düzenleyeceği bir bildiriye, gideri takip talebinde bulunandan alınmak suretiyle derhal tebliğ eder. Bu bildiri tebliğ edilmedikçe icranın sonraki safhalarına geçilemez.” hükmünü taşımaktadır. Bu düzenleme ile vekalet ücretinin avukata ait olduğu olgusu iyice belirginleşmektedir.

8-HUMK 472 maddesine göre;

“Müzaheretli adliyeye nail olan kimse için tayin edilen vekil kendi ücret ve masrafını aleyhine hüküm verilmiş olan diğer taraftan doğrudan doğruya talep ve istihsale mezundur.”

HUMK’un bu düzenlemesine göre adli yardımda vekil, ücretini karşı taraftan doğrudan doğruya tahsil edebilir.

8 S.TEKİNAY Borçlar Hukuku

5 Murat AYDIN, Avukatlık Ücreti

6 Makale, Avukata Ait Olan vekalet Ücreti Kimin Lehine Hükmedilmelidir?- www.turkhukuksitesi.gov.tr

7 H.BURCUOĞLU, Makale, Mahkemece Takdir Olunan Vekalet Ücretinin Avukata Aidiyeti Konusunda Yargıtay Uygulamasına Bir Bakış-GÜNIŞIĞI Hukuk Dergisi

Bu durum Yargıtay kararlarında dayanak gösterilen İBK'da; (29.05.1957 tarih ve 1957/4-16 E,K)

“Avukatlık hizmetinin bir ücret mukabilinde görülmesi asıldır.Nitekim avukatlık kanununda ücretsiz dava deruhte edilmesi halinde keyfiyetin baro idare meclisine bildirileceği yolundaki hüküm de bu mülahazayı müeyyit bulunmaktadır. Bundan başka bir avukatın müvekkiline bir cemile olmak üzere ücretsiz iş deruhte etmiş olması istisnai mahiyette bir vakiadır ki itibar nadire değil,galip ve şayia olmak icap eder. Bununla beraber vekil tarafından müvekkile karşı iş bu cemilekar harekettten hasmın istifade ettirilmesi mümkün değildir.”

Şeklinde ifade edilmiştir.

9-Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 168 inci maddesine istinaden Türkiye Barolar Birliğince hazırlanmakta ve Adalet Bakanlığıınca onaylanarak Resmi Gazetede yayımlanmaktadır.

Asgari ücret tarifesi ile avukatların yapmış oldukları hukuki hizmetin karşılıksız kalmaması ve ülke genelinde asgari bir ücretin tespit edilmesi amaçlanmaktadır.

Anayasaya göre hiç kimse kendisine kanunlarla verilmemiş olan bir yetkiyi kullanamayacağına göre, taraflara ait olduğu iddia edilen vekalet ücretinin ile ilgili asgari hadlerin de Türkiye Barolar Birliğince hazırlanmaması gerekir.

Yine bu tarifenin 3.maddesi *“Avukatlık ücretinin aidiyeti,sınırları ve ortak veya değişik sebeple davanın reddinde davalıların avukatlık ücreti”* başlığını taşımaktadır.

Bu maddeye göre; *“Yargı yerlerince avukata ait olmak üzere karşı tarafa yükletilecek vekalet ücreti,ekli tarifede yazılı miktardan az ve üç katından çok olamaz.Bu ücretin belirlenmesinde avukatın emeği,çabası,işin önemi niteliği ve davanın süresi göz önünde tutulur.”*

Asgari Ücret Tarifesi kanımızca avukatlık kanunundaki hükümlere paralel bir düzenleme yaparak *avukata ait olmak üzere* ibaresi ile vekalet ücretinin avukata ait olduğu hususunu pekiştirmiştir.

Aksi halde; Mahkemelerce Vekalet ücretinin takdirinde avukatın emeği çabası göz önüne alınacak ancak vekalet ücreti vekilin değil,vekil edenin olacaktır. Bu durum tarifenin arzu etmediği bir sonuçtur.

Ayrıca, bu konuda bu güne kadar bir dava açılmış da değildir.

10- Vekalet ücretinin avukatlara değil de taraflara ait olacağı düşüncesi Anayasamızın Mülkiyet hakkını düzenleyen 35 inci maddesi ile Çalışma Hakkını düzenleyen 49.maddesine aykırılık oluşturduğu gibi,Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin Mülkiyet Hakkını düzenleyen Ek 1.no.lu protokolüne de aykırılık oluşturacaktır.

Sözleşmede yer alan mal ve mülk deyimi maddi(fiziki) bir varlığa sahip her türlü taşınabilir ve taşınmaz mallar yanında maddi varlığa sahip olmayan hak ve menfaatleri, mameleke dahil her türlü aktifi,mali ve ekonomik değeri de içermektedir.⁹

11- *Avrupa Konseyi Avukatlık Mesleğinin İcrasında Özgürlükler Hakkında 9.Numaralı Tavsiye Kararının*¹⁰ 4.prensibinin 4.fıkrasında;

“Avukatlık ücretlerini düzenleyen kanun ve düzenlemeler avukatlara makul düzeyde kazanç sağlayıcı ve kamunun hukuk hizmeti ihtiyacını karşılayıcı nitelikte olmalıdır.”

Yine, 27 Ekim 2002 tarihinde Sydney’de toplanan Uluslararası Avukatlar Birliği Genel Kurulunca kabul edilen *21.yüzyılda Avukatlık Meslek Kurallarına Dair Turin İlkelerine* göre;

“Verdiği hizmetler karşılığında hakça bir ücret almak avukatın hakkıdır” düzenlemesi de dikkate alındığında vekalet ücretinin avukatın hakkı olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır.

Sonuç olarak; 1136 sayılı yasada değişiklik yapan 4667 sayılı yasa kanaatimizce, yukarıda saymaya çalıştığımız nedenler dolayısıyla vekalet ücretinin avukata ait olduğunu açıkça ifade etmektedir.Aksi bir düşünce ve yorum, vekalet ücretinin avukatla bağıntı koparacak,mesleğin onuru zedeleyecektir. Vekalet ücretinin miktarı belirlenirken göz önüne alınan tarife, vekalet ücretinin aidiyeti konusunda –açık bir düzenleme varken- dikkate alınmaması hiçbir hukuk düzeninin tasvip edeceği bir sonuç değildir.Tek temennimiz, yasanın amacı ile de bağdaşmayan bu uygulamaya bir an önce son verilmesi zorunludur.

9 GÖZÜBÜYÜK Şeref Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve Uygulaması

10 11 TBB Yayını,Avukatlık Kanunu,İlgili Kanun ve Yönetmelikler ve Belgeler